

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 6C/357/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315207516
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Gál
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6315207516.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, samosudcom JUDr. Tiborom Gálom, v právnej veci navrhovateľov v 1/ rade V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., S. XX, práv. zast. určeným advokátom JUDr. Petrom Šramkom, AK so sídlom Brezno, Moyzesova č. 12, v 2/ rade maloletej W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., S. XX a v 3/ rade maloletého T. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., S. XX, obaja zastúpení kolíznym opatrovník pre konanie Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, proti odporcovi Y. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., S. XX, t.č. N., Z. XXXX/X, o vylúčenie z práva užívať byt, takto

rozhodol:

I. Súd v y l u č u j e odporcu z užívania bytu č. XX, na X.. poschodí bytového domu so súp. č. XX, vchod XX, v Brezne na ulici S. XX/XX, vedený na LV č. XXXX Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie F..

II. Návrh v prospech maloletých navrhovateľov v 2/ a 3/ rade sa z a m i e t a.

III. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 218,76 Eur spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľky v 1/ rade.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v 1/, 2/ a 3/ rade sa podaným návrhom domáhali vylúčenia odporcu z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu so súp. č. XX na ul. S. XX/XX v F., v kat. úz. F., vedeného na LV č. XXXX. Návrh odôvodnili tým, že odporca je trestne stíhaný pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania voči navrhovateľom, pričom v dôsledku uvedeného bol uznesením Okresného súdu Brezno sp.zn. 0Tp/24/2015 zo dňa 05.06.2015 aj vzatý do väzby. Navrhovatelia majú dôvodnú obavu, že odporca v prípade jeho prepustenia na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti, v dôsledku čoho majú obavy o svoj život a zdravie. Hoci predmetný byt nie je vo vlastníctve odporcu, ale navrhovateľky v 2/ rade, odporca má právo predmetný byt užívať, nakoľko má v prospech tejto nehnuteľnosti zriadené vecné bremeno. Poukázali na uznesenie Okresného súdu Brezno č.k. 6C/246/2015 - 40 zo dňa 14.08.2015, ktorým bolo nariadené predbežného opatrenie a odporcovi bolo nariadené nevstupovať do vyššie popísaného bytu.

Odporca sa písomne vyjadril tak, že s návrhom navrhovateľov nesúhlasí.

Kolíznym opatrovník zastupujúci v konaní maloletých navrhovateľov v 2/ a 3/ rade sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s pripojenými spismi Okresného súdu Brezno sp. zn. 0Tp/24/2015, sp. zn. 1T/122/2015 a sp. zn. 6C/246/2015, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Z výpovede navrhovateľky v 1/ rade pred súdom vyplynulo, že táto trvá na podanom návrhu. V prípade, ak by jej návrhu nebolo vyhovené, je ochotná sa odsťahovať z predmetného bytu. Má naďalej obavy o život a zdravie, a obavy zo správania odporcu. Ku konfliktným situáciám s odporcom uviedla, že nie je pravdou, že by odporcu niekedy z bytu vyhánala. O tom, čoho sa odporca voči nej dopustil, sú záznamy na polícii, všetko bolo zdokumentované. Odporca nemusel urobiť to, čo urobil, teda nemusel jej priložiť nôž na krk, nemusel povedať všetko to, čo povedal, ani búchať, robiť hluk a pod..

Kolízny opatrovník na pojednávaní zotrval na podanom návrhu v mene maloletých navrhovateľov v 2/ a 3/ rade.

Z výpovede odporcu na pojednávaní vyplynulo, že tento s podaným návrhom nesúhlasí. Uviedol, že mu nie je zrejmé, čoho sa navrhovateľka v 1/ rade domáha, keď predmetný byt pôvodne patril jeho rodičom, on z tohto bytu vyplatil sestru, aby v tomto byte mohol bývať. Následne na základe dohody medzi odporcom a jeho otcom bol byt prevedený na dcéru odporcu (t.j. navrhovateľku v 2/ rade) s tým, že v prospech odporcu bolo zriadené vecné bremeno doživotného bývania. Odporca pripustil, že medzi ním a navrhovateľkou v 1/ rade vznikali pre správanie navrhovateľky v 1/ rade hádky, pri ktorých odporca použil aj neslušné slová, ktoré boli následne dôvodom jeho vzatia do väzby. Tiež poukázal na to, že navrhovateľka v 1/ rade sa mala odporcovi už dávnejšie vyhrážať, že odporcu z tohto bytu dostane preč, že ho vyštvie. V podstate z tohto správania navrhovateľky v 1/ rade vznikali hádky medzi nimi. V súčasnosti už odporca s ňou nechce žiť v jednej domácnosti. K svojmu konaniu vo vzťahu k navrhovateľke v 1/ rade doplnil, že to, čoho sa voči nej dopustil, vyplynulo z jej správania. Často ho provokovala, mala voči nemu neúctivé poznámky, keď sa po dlhšom čase vrátil domov, nevšimla si ho a vôbec sa o neho nestarala, a to ani po intímnej stránke. Svoju frustráciu potom často riešil pitím alkoholu. Odporca uviedol, že sa podrobuje protialkoholickému liečeniu v zmysle ochranného opatrenia nariadeného rozsudkom Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/122/2015 zo dňa 21.09.2015.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Brezno sp.zn. 6C/246/2015 súd zistil, že na návrh navrhovateľov v 1/, 2/ a 3/ rade bolo uznesením č.k. 6C/246/2015 - 40 zo dňa 14.08.2015 nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo odporcovi zakázané vstupovať do predmetného bytu až do právoplatného skončenia súdneho konania vo veci samej o obmedzenie, resp. vylúčenie užívacieho práva odporcu k predmetnému bytu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09.2015 a vykonateľnosť dňa 24.08.2015.

Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/122/2015 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 1T/122/2015 - 347 zo dňa 21.09.2015 bol odporca uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona, pretože:

1. v presne nezistený deň v roku 2013, pred podpisom darovacej zmluvy so zriadením vecného bremena spísanej dňa XX.XX.XXXX, podpísanej dňa XX.XX.XXXX v Brezne, v byte č. XX na X. poschodí v Brezne, S. XX/ XX povedal navrhovateľke v 1/ rade, že ju zabije a radšej si pôjde odsedieť, ako by sa mal deliť o byt a bude mať svätý pokoj, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej navrhovateľky v 1/ rade dôvodnú obavu,
2. v presne nezistený deň v roku 2013, približne mesiac po skutku uvedeného v bode č. 1 obžaloby, v byte č. XX na X. poschodí v F., S. XX/XX povedal navrhovateľke v 1/ rade, že ju zabije a prijebie, pritom ju zvalil na zem a držal jej ruku na krku, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej navrhovateľky v 1/ rade dôvodnú obavu,
3. v presne nezistený deň v máji 2013 v byte č. XX na X.. poschodí v F., S. XX/ XX povedal navrhovateľke v 1/ rade, že ju zabije a následne ju zdrapil a hodil o stenu a keď vyšiel pred byt do spoločných priestorov vchodu ešte raz zakričal, že ju zabije, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej navrhovateľky v 1/ rade dôvodnú obavu,
4. v presne nezistenom dni v roku 2013 v byte č. XX na X.. poschodí v F., S. XX/ 21 zvalil navrhovateľku v 1/ rade na zem a priložil jej nôž pod krk, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej navrhovateľky v 1/ rade dôvodnú obavu,

5. dňa 21.12.2014 v presne nezistenej hodine v byte č. XX na X. poschodí v F., S. XX/ 21 navrhovateľke v 1/ rade nadával a povedal jej, že ju zabije a zabije aj jeho otca Y. S., nar. XX.XX.XXXX, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej navrhovateľky v 1/ rade dôvodnú obavu,

6. dňa 18.05.2015 v čase okolo 9.30 hod. v byte č. XX na X. poschodí v F., S. XX/ XX znova navrhovateľke v 1/ rade nadával a povedal jej, že ich zničí a zabije, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej navrhovateľky v 1/ rade dôvodnú obavu,

7. dňa 19.05.2015 v byte č. XX na X. poschodí v F., S. XX/ XX počas celého dňa nadával a v presne nezistenom čase sa za navrhovateľkou v 1/ rade rozbehol s nožom v ruke a povedal jej, že ju zabije, preto sa navrhovateľka v 1/ rade v obave o svoj život zamkla v izbe bytu, pričom kopal do dverí a kričal, že ju zabije a nadával, čo trvalo asi 20 minút, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej navrhovateľky v 1/ rade dôvodnú obavu, a teda v bodoch 1,2,3,4 inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, v bodoch 2,3,4 čin spáchal závažnejším spôsobom konania a v bodoch 5,6,7 inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, v bode 7 čin spáchal závažnejším spôsobom konania. Odporcovi bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu so skúšobnou dobou 2 roky a ochranné protialkoholické ambulantné liečenie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.09.2015. Odporca uzatvoril s prokurátorom dohodu o vine a treste po tom, čo sa k spáchaniu vyššie uvedených skutkov priznal.

Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Brezno sp.zn. 0Tp/24/2015 súd zistil, že uznesením Okresného súdu Brezno č.k. 0Tp/24/2015 - 115 zo dňa 05.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3Tpo/20/2015 zo dňa 24.06.2015 bol odporca vzatý do väzby z dôvodu, že voči nemu bolo vznesené obvinenie pre spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bodoch 1-7 popísaných vyššie, ktorého sa mal dopustiť voči navrhovateľke v 1/ rade. Podľa odôvodnenia rozhodnutia sa odporca mal týchto jednotlivých čiastkových útokov dopúšťať pod vplyvom alkoholu, pričom jeho agresivita má stúpajúcu tendenciu. Odporca mal problémy s alkoholom už aj v minulosti, keď prišiel o prácu a alkohol u neho evidentne znižuje zábrany. Odporca je zamestnaný mimo okresu Brezno a väčšinou sa zdržuje mimo miesta trvalého bydliska, avšak do predmetného bytu sa opakovane pravidelne vracia a je dôvodne podozrivý, keďže nie je spokojný s darovaním bytu zo strany jeho otca, že sa dopúšťa protiprávneho konania najmä voči svojej družke - navrhovateľke v 1/ rade, ale zabitím hrozil aj vlastnému otcovi.

Z informatívneho výpisu z LV č. XXXX Okresného úradu F., katastrálneho odboru, pre katastrálne územie F., vyplýva, že navrhovateľka v 2/ rade, malol. W. S., je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX, ktorý sa nachádza na X.. poschodí bytového domu so súp. č. XX na parc. č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, ktorý sa nachádza na adrese S. XX/XX, F., pričom k uvedenému bytu je zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti v prospech Y. S., nar. XX.XX.XXXX, Y. S. ml., nar. XX XX.XXXX (odporcu) a V. Y., nar. XX.XX.XXXX (navrhovateľky v 1/ rade).

Podľa § 853 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 705a Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 135 ods. 1, poslednej vety, zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

V prejednávanej veci sa navrhovatelia v 1/, 2/ a 3/ rade domáhajú vylúčenia odporcu z užívania vyššie uvedeného bytu. V zmysle platnej právnej úpravy možno osobu z užívania bytu vylúčiť, resp. obmedziť napriek tomu, že táto osoba má k nehnuteľnosti určité právo (napr. ako odporca právo

zodpovedajúce vecnému bremenu doživotného bývania a užívania), len v dvoch prípadoch, a to podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v prípade manželov vo vzťahu k domu alebo bytu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov) a podľa § 705a Občianskeho zákonníka (v prípade spoločné nájmu bytu vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte).

V prejednávanej veci súd z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľka v 1/ rade bola družkou odporcu, pričom navrhovatelia v 2/ a 3/ rade sú ich spoločnými deťmi. Účastníci zdieľali spoločnú domácnosť a spoločne bývali vo vyššie uvedenom byte, ktorý je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky v rade 2/. V danom prípade tak navrhovatelia v 1/, 3/ rade a odporca boli užívateľmi predmetného bytu, pričom toto právo im nevyplývalo napr. z nájomnej zmluvy, ale bolo odvodené od navrhovateľky v rade 2/ ako vlastníčky a z ich vzájomných rodinných vzťahov. V súčasnosti už spoločnú domácnosť nezdieľajú, odporca ju opustil, má však vo vzťahu k tomuto bytu zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania.

Vzhľadom na to, že v Občianskom zákonníku ani inom právnom predpise nie sú upravené vzťahy medzi druhom a družkou, súd v danej veci postupoval analogicky v zmysle 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda na prejednanú vec použil tie ustanovenia, ktoré svojím obsahom a účelom sú k nej najbližšie. Navrhovateľka v 1/ rade a odporca, hoci nie sú manželmi, sú druhom a družkou, tvoria, resp. tvorili, jednu domácnosť, a teda ich vzťah je obdobný ako vzťah manželov. Taktiež napriek tomu, že predmetný byt nie je v ich spoločnom vlastníctve, ani tento neobývajú na základe nájomnej zmluvy, majú, tak ako už súd konštatoval vyššie, právo užívať predmetný byt, odvodzujúc si toto právo od dcéry (navrhovateľky v 2/ rade), ktorá je vlastníčkou predmetného bytu, ale aj na základe zriadeného vecného bremena, a teda ich užívanie svojím charakterom má najbližšie k nájomnému vzťahu. V nadväznosti na uvedené potom súd vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti uplatneného práva aplikoval § 705a Občianskeho zákonníka, upravujúce spoločný nájom bytu manželmi, prípadne rozvedenými manželmi, teda ustanovenie zákona, ktoré sa svojím obsahom a účelom najbližšie hodí na zistený skutkový stav.

V zmysle § 705a Občianskeho zákonníka platí, že ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi, alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je ohrozované, má v tomto prípade absolútnu povahu a je teda silnejšie ako vlastnícke právo, či iné právo, vzťahujúce sa k bytu, toho z manželov, ktorý zasahuje do práva druhého na pokojný a zdravý život. V danom prípade ide o právom akceptovaný zásah do výkonu užívacieho práva v záujme ochrany života a zdravia osôb postihnutých týmto násillím. Manžel (resp. bývalý manžel), ktorý podá návrh na súd, musí preukázať, že došlo k psychickému alebo fyzickému násilliu, resp. že je tu hrozba takéhoto násillia aj v budúcnosti. Podmienkou je, že konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie, čo treba chápať tak, že pomery v byte druhému manželovi a jeho deťom či iným blízkym príbuzným bývajúcim v byte nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o svoj život a zdravie.

Súd v prejednávanej veci s poukazom na § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého je súd pri rozhodovaní viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, považoval za preukázané, že odporca sa voči navrhovateľke v 1/ rade, s ktorou zdieľal spoločnú domácnosť, dopustil agresívneho násillného správania, a to na základe rozsudku Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/122/2015 zo dňa 21.09.2015, ktorým bol odporca uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči navrhovateľke v 1/ rade. Z predmetného trestného rozsudku vyplýva, že odporca sa voči navrhovateľke v 1/ rade agresívneho správania dopustil viackrát, nešlo len o jedinú situáciu, pričom sa jej vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo u nej vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie, použil proti nej fyzické násillie, v jednom prípade aj zbraň (nôž). Vo vzťahu k existencii násillia, ako predpokladu pre vylúčenie osoby z užívania bytu, tak súd už nevykonal žiadne ďalšie dokazovanie a nepovažoval za potrebné skúmať ani zavinenie toho-ktorého účastníka. Navyše ani medzi účastníkmi nebolo sporné, že v čase, keď spolu žili, medzi nimi dochádzalo k hádkam a konfliktom. Ako vyplynulo z výpovede odporcu a tiež z trestného rozsudku, dôvodom konfliktov bola najmä darovacia zmluva, ktorou bol predmetný byt prevedený z otca odporcu na navrhovateľku v 2/ rade, čo odporca s odstupom čase ľutuje a v

tomto smere cíti krivdu zo strany navrhovateľky v 1/ rade. Kým sa nevyrieši táto situácia, resp. kým sa odporca s touto situáciou nevyrovná a taktiež nezvládne svoje problémy s alkoholom, v prípade opätovného stretnutia navrhovateľky 1/ a odporcu v byte je tu dôvodná obava z vyvolania opätovného konfliktu či hádky. V dôsledku toho súd uzavrel, že ďalšie spolužitie navrhovateľky v 1/ rade s odporcom v uvedenom byte sa pre ňu stalo neznesiteľným, pričom táto neznesiteľnosť spolužitia účastníkov je v priamej príčinnej súvislosti s násilím zo strany odporcu voči navrhovateľke v rade 1/.

Pokiaľ odporca navrhoval vykonať dokazovanie výsluchom jeho otca Y. S. st., súd tento dôkaz s poukazom na § 120 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol nevykonať. Súd vykonanie tohto výsluchu nepovažoval za nevyhnutné a potrebné k objasneniu skutkového stavu, keďže otec odporcu nebol fyzicky prítomný pri vzájomných konfliktoch účastníkov. Navyše odporca sám uviedol, že tohto svedka chce predvolať za tým účelom, aby sa svedok dozvedel o konaní a správaní navrhovateľky v 1/ rade, čo však nezodpovedá účelu svedeckej výpovede v súdnom konaní.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že návrh je skutkovo a právne dôvodný, a preto rozhodol tak, že užívacie právo odporcu k bytu popísanému vo výroku tohto rozhodnutia v záujme ochrany života a zdravia nielen navrhovateľky v 1/ rade, ale aj maloletých navrhovateľov v 2/ a 3/ rade, obmedzil úplným vylúčením odporcu z užívania tohto bytu. Súd neurčil lehotu pre odporcu na opustenie bytu, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca už v tomto byte nebýva. Rovnako tak súd uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti došlo ku zmene v správaní sa odporcu, toto rozhodnutie je možné zmeniť. Zároveň toto rozhodnutie nemá vplyv na vecné bremeno, ktoré má odporca vo vzťahu k predmetnému bytu a toto mu naďalej patrí.

Návrh v prospech maloletých navrhovateľov v 2/ a 3/ rade však súd ako nedôvodný zamietol. Ako už bolo vyššie uvedené, z dôvodu absencie právnej úpravy v danom prípade súd žalobu z právneho hľadiska posudzoval „per analogiam“, čo bolo možné v prípade vzťahu navrhovateľky v 1/ rade a odporcu, nie však vo vzťahu maloletých navrhovateľov v 2/ a 3/ rade a odporcu, kde neexistuje ustanovenie zákona, na základe ktorého by súd mohol (čo i len analogicky) vyhovieť návrhu maloletých navrhovateľov v 2/ a 3/ rade na vylúčenie odporcu (tj. detí voči svojmu otcovi) z užívania bytu či inej nehnuteľnosti. V dôsledku toho ani za použitia výkladu „per analogiam“ nie je daná ich aktívna vecná legitímácia na podanie takéhoto návrhu. Treba však uviesť, že vyhovením návrhu v prospech navrhovateľky v 1/ rade je súčasne poskytnutá ochrana života a zdravia i maloletým navrhovateľom v 2/ a 3/ rade, ktorí sa ňou zdieľajú spoločnú domácnosť v predmetnom byte.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľke v 1/ rade ako účastníkovi v spore v plnom rozsahu úspešnému priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 218,76 Eur, a to v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), c), d) a § 16 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za tri úkony právnej služby, za ktoré si právny zástupca uplatnil odmenu vo výške 3 x 64,53 Eur (1. Prevzatie a príprava zastúpenia, 2. Podanie vo veci samej - návrh na začatie konania, 3. Účasť na pojednávaní dňa 01.04.2016) a k tomu prislúchajúci režijný paušál, ktorý si právny zástupca uplatnil v sume 3 x 8,39 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje a nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).